

സഹജമായ പരിവർത്തനത്തിന്റെ ആധാരം - അനുഭവത്തിന്റെ അധോനിറ്റി

ബാപ്ദാദ തന്റെ സർവ്വ ആധാരമൂർത്തികളും ഉദ്ധാര മൂർത്തികളുമായ കുട്ടികളെയാണ് കാണുന്നത്. ഓരോ കുട്ടിയും ഇന്നത്തെ വിശ്വത്തെ ശ്രേഷ്ഠവും സമ്പന്നവുമാക്കി മാറ്റുവാനുള്ള ആധാരമൂർത്തികളാണ്. ഇന്ന് ലോകം തന്റെ ആധാരമൂർത്തിയും ശ്രേഷ്ഠവുമായ ആത്മാക്കളെ ഭിന്ന-ഭിന്ന രൂപത്തിൽ, ഭിന്ന-ഭിന്ന വിധിയിലൂടെ ആഹ്വാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള ദുഃഖിതരും അശാന്തരുമായ ആത്മാക്കൾക്ക് ആശ്രയം നൽകുന്ന, അഞ്ജലി നൽകുന്ന, സുഖശാന്തിയുടെ മാർഗ്ഗം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന, ജ്ഞാന നേത്രഹീനർക്ക് ദിവ്യനേത്രം നൽകുന്ന, അലയുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക് അഭയസ്ഥാനം നൽകുന്ന, അപ്രാപ്തരായ ആത്മാക്കൾക്ക് പ്രാപ്തിയുടെ അനുഭൂതി നൽകുന്ന, അവരെ ഉദ്ധരിക്കുന്നവർ താങ്കൾ ശ്രേഷ്ഠരായ ആത്മാക്കളാണ്. വിശ്വത്തിലെ നാനാഭാഗത്തും എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ പ്രകാരത്തിലുള്ള ചഞ്ചലതയുണ്ട്, മനസ്സിന്റെ അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള ടെൻഷന്റെ ചഞ്ചലത, തന്റെ ജീവിതത്തിൽ അസന്തുഷ്ടത കാരണമുള്ള ചഞ്ചലത, ചില സ്ഥലത്ത് പ്രകൃതിയുടെ തമോപധാനമായ വായു മണ്ഡലം കാരണമൊണ്ടുള്ള ചഞ്ചലത, നാലുഭാഗത്തും ചഞ്ചലപ്പെട്ട വാതാവരണമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള സമയത്ത് വിശ്വത്തിന്റെ കോണു-കോണുകളിൽ താങ്കൾ അചഞ്ചലവും ദുഃഖവുമായ ആത്മാക്കളുണ്ട്. ലോകം ഭയത്തിന് വശപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. താങ്കൾ നിർഭയരായി സദാ നൃത്തമാടിയും പാട്ടുപാടിയുമിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിലുള്ളവർ അല്പകാലത്തേക്ക് സന്തോഷിക്കുവാനായി നൃത്തമാടുന്നുണ്ടാകും, പാട്ടുപാടുന്നുണ്ടാകും, അനേക സാധനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടാകും. അതെല്ലാം തന്നെ അല്പകാലത്തേക്കുള്ള ഉപായമാണ്. വീണ്ടും ചിന്തകളുടെ ചിതയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള വിശ്വത്തിലെ ആത്മാക്കൾക്ക്, ഇപ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠവും അവിനാശിയുമായ പ്രാപ്തികളുടെ അനുഭൂതിയുടെ ആധാരം ആവശ്യമാണ്. അവർ എല്ലാ ആധാരങ്ങളും കണ്ടു കഴിഞ്ഞു. എല്ലാം അനുഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എല്ലാവരുടെയും ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും ആഗ്രഹിക്കാതെ തന്നെ ഈയൊരു സ്വരം വരുന്നു, ഇനി മറ്റൊന്നെങ്കിലും വേണം. ഈ സാധനം, ഈ വിധികൾ സിദ്ധിയുടെ അനുഭൂതി ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നതല്ല. മറ്റൊന്നെങ്കിലും പുതിയതായി വേണമെന്ന് തോന്നുന്നുണ്ട്. ഇതാണ് എല്ലാവരുടെയും മനസ്സിന്റെ സ്വരം. അല്പകാലത്തേക്കുള്ള ആശ്രയങ്ങൾ എന്തെല്ലാമുണ്ടോ, അതെല്ലാം തന്നെ ഒരു പുൽനാമ്പിന്റെ ആശ്രയം പോലെയാണ്. വാസ്തവികമായ ആശ്രയത്തെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അല്പകാലത്തെ ആധാരത്തിലൂടെ അല്പകാലത്തെ പ്രാപ്തികളിലൂടെ വിധികളിലൂടെ ഇപ്പോൾ എല്ലാവരും ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കൾക്ക് യഥാർത്ഥമായ ആശ്രയം വാസ്തവിക ആശ്രയം, അവിനാശി ആശ്രയം നൽകുന്നവർ ആരാണ്? താങ്കളല്ലേ !

ലോകത്തിലെ കണക്കിൽ താങ്കൾ വളരെ കുറച്ചുപേർ മാത്രമാണുള്ളത്. പക്ഷേ കല്പം മുമ്പത്തെ ഓർമ്മ ചിഹ്നത്തിൽ അക്ഷൗണി സൈന്യത്തെ എതിരിടുന്നതായി പഞ്ച പാണ്ഡവരെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഏറ്റവും വലിയ അധോനിറ്റി താങ്കളോടൊപ്പമാണ്. സയൻസിന്റെ അധോനിറ്റി, ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ അധോനിറ്റി, രാജനീതിയുടെ അധോനിറ്റി, ധർമ്മനീതിയുടെ അധോനിറ്റി, അനേക അധോനിറ്റിയിലിരിക്കുന്നവർ അവരുടെ അധോനിറ്റിക്കനുസരിച്ച് ലോകത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ട്രയൽ നടത്തിക്കഴിഞ്ഞു. എത്രത്തോളം പ്രയത്നിച്ചു, എന്നാൽ താങ്കൾ എല്ലാവരുടെ പക്കലും ഏത് അധോനിറ്റിയാണുള്ളത് ? ഏറ്റവും ഉയർന്ന പരമാത്മാ അനുഭൂതിയുടെ അധോനിറ്റി. അനുഭവത്തിന്റെ അധോനിറ്റിയിലൂടെ ശ്രേഷ്ഠവും സഹജമായും ആരെയും പരിവർത്തനപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കും. അപ്പോൾ താങ്കളെല്ലാവരുടെയും പക്കൽ ഈയൊരു വിശേഷ അനുഭവത്തിന്റെ അധോനിറ്റിയുണ്ട്, അതിനാൽ വളരെയധികം നിശ്ചയത്തോടെ, ലഹരിയോടെ, നിശ്ചിതഭാവത്തോടെ പറയുന്നു, ഇതു മാത്രമാണ് വളരെയധികം സഹജമാർഗ്ഗം, യഥാർത്ഥ മാർഗ്ഗം. ഇത് ഒന്നിലൂടെ മാത്രമാണ് ലഭിക്കുന്നത്, ഇതിലൂടെ സർവ്വരും ഒന്നാകുന്നു. ഈ സന്ദേശമല്ലെ എല്ലാവർക്കും നൽകുന്നത്. അതിനാൽ ബാപ്ദാദ ഇന്ന് ആധാരമൂർത്തിയും ഉദ്ധാരമൂർത്തിയുമായ കുട്ടികളെ കാണുകയാണ്. നോക്കൂ ബാപ്ദാദയോടൊപ്പം ആരാണ് നിമിത്തമായിരിക്കുന്നതെന്ന്. വിശ്വത്തിലെ ആധാരമൂർത്തിയാണ് എന്നാൽ എത്ര സാധാരണമാണ്. എന്താണോ ലോകത്തിലുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിലുള്ളത് അത് ബാബയുടെ ദൃഷ്ടിയിലില്ല. എന്താണോ ബാബയുടെ ദൃഷ്ടിയിലുള്ളത് അത് ലോകത്തിലുള്ളവരിലുമില്ല. താങ്കളെക്കണ്ട് ആദ്യം പുഞ്ചിരിക്കുന്നതും ഇവർ തന്നെയാണ്. എന്താണോ ലോകത്തിലുള്ളവർ ചെയ്യുന്നത് അത് ബാബ ചെയ്യുന്നില്ല. ലോകത്തിലുള്ളവർക്ക് പ്രശസ്തരെയാണ് ആവശ്യം. എന്നാൽ ബാബയ്ക്ക് ആരുടെയാണോ പേരുംഅടയാളം പോലും ഇല്ലാതാക്കിയത് അവരെയാണ് ബാബ പ്രശസ്തമാക്കുന്നത്. അസംഭവ്യത്തെ സംഭവ്യമാക്കുക, സാധാരണക്കാരെ മഹാനാക്കി മാറ്റുക, ദുർബലരെ ബലവാനാക്കി മാറ്റുക. ലോകത്തിന്റെ കണക്കിൽ ആരാണോ പഠിപ്പില്ലാത്തവർ അവരെയാണ് നോളേ

ജ്ഞാതാക്കൾ മാറ്റുന്നത് - ഇതു തന്നെയാണ് ബാബയുടെ പാർട്ടും, അതിനാൽ ബാപ്റ്റിസം കുട്ടികളുടെ സഭയെക്കണ്ട് പുഞ്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ ഭാഗ്യത്തെ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന ഈ സിക്സിലയേ കുട്ടികളാണ് നിമിത്തമായത്. ഇപ്പോൾ ലോകത്തിലുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടി പോലും പതുക്കെ-പതുക്കെ മറ്റൊരാൾ ഭാഗത്തു നിന്നും അകന്ന് ഒന്നിലേക്ക് പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്, എന്താണോ നമുക്ക് ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്തത്, അത് ബാബ ഗുപ്തമായ രൂപത്തിൽ ചെയ്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ കുറേമേളയിൽ നിങ്ങളെന്താണ് കണ്ടത്? ഇതല്ലേ കണ്ടത് ! എല്ലാവരും എത്ര സ്നേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയോടെയാണ് കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നത്. ഇതെല്ലാം പതുക്കെ-പതുക്കെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടേണ്ടതാണ്. ധർമ്മനേതാക്കൾ, രാജനേതാക്കൾ, ശാസ്ത്രജ്ഞർ, ഇവരെല്ലാമാണ് മൂന്ന് അധോറിറ്റികൾ. ഇപ്പോൾ മൂന്നു പേരും സാധാരണ രൂപത്തിൽ, പരമാത്മാ തിളക്കം കാണുന്നതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ ആഗ്രഹത്തോടെ സമീപത്തേക്ക് വരുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അവരെല്ലാം മുടുപടത്തിനുള്ളിലാണ് കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ആ മറ ഇനിയും തുറന്നിട്ടില്ല. മുടുപടത്തിനുള്ളിൽ നിന്നും നോക്കുന്നതിനാൽ ഇപ്പോഴും ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാണ്. ആശയക്കുഴപ്പത്തിന്റെ മറയിലാണ്. ഇതുതന്നെയാണോ അതോ മറ്റൊന്നെങ്കിലുമുണ്ടോ? പക്ഷേ എന്നാലും ദൃഷ്ടി പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഈ മറയും നീക്കം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള മുടുപടമാണ്. ഒന്ന് തന്റെ മേധാവിത്വത്തിന്റെ സ്ഥാനം അഥവാ പദവിയുടെ മുടുപടവും വലരെ വലുതാണ്. ഈ മറയിൽ നിന്നും മുക്തമാകുവാൻ ഇനി കുറച്ചെങ്കിലും സമയമെടുക്കുന്നു. എന്നാലും കണ്ണുതുറന്നില്ലേ. കുറച്ച് കുറേകർണ്ണന്മാർ ഇപ്പോൾ ഉണർന്നു കഴിഞ്ഞു.

ബാപ്റ്റിസം വിശ്വത്തിലെ സർവ്വാത്മാക്കൾക്ക് അഥവാ കുട്ടികൾക്ക് ബാബയുടെ സമ്പത്തിന്റെ അധികാരം തീർച്ചയായും നൽകുന്നു. ആർ എങ്ങനെയാണെങ്കിലും കുട്ടികൾ തന്നെയല്ലേ. കുട്ടികൾക്ക് മുക്തിയുടെ സമ്പത്താണെങ്കിലും ജീവമുക്തിയുടെ സമ്പത്താണെങ്കിലും രണ്ടും നേടാം. സമ്പത്ത് നൽകുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ബാബ വരുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അജ്ഞാനികളല്ലേ. അവരുടെയും ദോഷമല്ലേ. അതിനാൽ താങ്കളെല്ലാവർക്കും ദയ തോന്നുന്നില്ലേ. ദയയും ഉണർവും തോന്നുന്നില്ലേ.

എന്തുതന്നെ സംഭവിച്ചാൽ പോലും സർവ്വാത്മാക്കളും സമ്പത്തിന്റെ അധികാരം നേടുക തന്നെ വേണം. ശരി, ഇന്ന് കരേബിയന്റെ അവസരമാണ്. എല്ലാവരും ബാപ്റ്റിസമയുടെ ഒമനകൾ തന്നെയാണ്. ഓരോ സ്ഥാനത്തിനും അവരവരുടെതായ വിശേഷതകൾ ബാപ്റ്റിസമിനു മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷമാണ്. ബാപ്റ്റിസമിനു മുന്നിൽ ഓരോ കുട്ടികളുടെയും പൂർണ്ണമായ കണക്കുകളുണ്ട് എന്നാൽ ബാപ്റ്റിസമിന് എല്ലാ കുട്ടികളുടെയും ഏതൊരു കാര്യം കണ്ടാണ് വളരെയധികം സന്തോഷം. എല്ലാ കുട്ടികളും അവരവരുടെതായ ശക്തിയ്ക്കനുസരിച്ച് സേവനത്തിന്റെ ഉണർവിൽ സദാ ഇരിക്കുന്നു. സേവ ബ്രാഹ്മണജീവിതത്തിന്റെ വിശേഷ കർത്താവുമായിട്ടുണ്ട്. സേവനം കൂടാതെ ഈ ബ്രാഹ്മണജീവിതം ശൂന്യമായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. സേവനമില്ലെങ്കിൽ ഫ്രീയായ പോലെയാണ്.(വെറുതെ ഇരിക്കുന്നതിനു സമാനമാണ്). അപ്പോൾ സേവനത്തിൽ ബിസിനസായിരിക്കുന്നതിന്റെ ഉണർവ് കണ്ട് ബാപ്റ്റിസം സന്തോഷിക്കുന്നു. കരേബിയന്റെ വിശേഷത എന്താണ്? സദാ സമീപത്തിരിക്കുന്നവർ. ബാപ്റ്റിസം സ്ഥൂല കാര്യമല്ല പറയുന്നത്, സ്ഥൂലമായി എത്രതന്നെ ദൂരെയാണെങ്കിലും മനസ്സുകൊണ്ട് സമീപത്താണ്. എത്രത്തോളം ശരീരംകൊണ്ട് ദൂരത്താണോ അത്രത്തോളം വിശേഷിച്ചും ബാബയുടെ കുട്ടിന്റെ അനുഭൂതി ചെയ്യാനുള്ള ലിഫ്റ്റ് ലഭിക്കുന്നു.എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ബാബക്ക് സദാ നാനാവശത്തുമുള്ള കുട്ടികളിലും ദൃഷ്ടിയുണ്ട്. ദൃഷ്ടിയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ ദൃഷ്ടിയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നവർ എന്തായിത്തീരുന്നു? അവർ ദൂരയാകുമോ സമീപത്താകുമോ? അപ്പോൾ എല്ലാവരും സമീപത്തുള്ള രത്നങ്ങളല്ലേ. ആരും ദൂരെയല്ല. സമീപവും പ്രിയവുമാണ്.(നിയർ&ഡിയർ) അഥവാ സമീപത്തല്ലെങ്കിൽ ഉണർവും ഉത്സാഹവുമുണ്ടാകില്ല. സദാ ബാബയുടെ കൂട്ടാണ് ശക്തിശാലിയാക്കി മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

എല്ലാവരും താങ്കളെ കണ്ട് വളരെയധികം സന്തോഷിക്കുന്നു, എത്ര ധൈര്യത്തോടെയാണ് സേവനത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ബാപ്റ്റിസമിനറിയാം എല്ലാവരുടെയും സങ്കല്പം ഒന്നാണ്, ഞങ്ങൾക്ക് വലുതിലും വലിയ മാല തയ്യാറാക്കണം. ആരെല്ലാം എവിടെയെല്ലാമാണോ മാലയിലെ മുത്തുകൾ ചിതറി കിടക്കുന്നത്, ആ മുത്തുകളെയെല്ലാം ഒരുമിപ്പിച്ച് ഒരു മാലയാക്കി ബാബയ്ക്കു മുന്നിൽ കൊണ്ടുവരണം. മുഴുവൻ വർഷവും ഈയൊരു ഉണർവ്വാണ്, ഇപ്പോൾ ഈ പുച്ചെണ്ട് അഥവാ മാല ബാബയ്ക്ക് മുന്നിൽ കൊണ്ടുപോകണം. അതിനായി ഒരു വർഷം മുഴുവനും പൂർണ്ണമായ തയ്യാറെടുപ്പ് നടത്തുന്നുണ്ട്. ഈ വർഷം ബാപ്റ്റിസം വിദേശത്തെ എല്ലാ സേവാകേന്ദ്രങ്ങളുടെയും വൃദ്ധിയുടെ റിസൾട്ട് നല്ല രീതിയിൽ കാണുന്നുണ്ട്. പ്രത്യക്ഷ ഫലത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ ഓരോരുത്തരും ചെറുതും വലുതുമായ പുച്ചെണ്ടുകൾ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ ബാപ്റ്റിസമും കല്പം മുമ്പത്തെ തന്റെ സ്നേഹി കുട്ടികളെക്കണ്ട് സന്തോഷിക്കുന്നു. പ്രേമത്തോടെയാണ് പ്രയത്നിക്കുന്നത്. പ്രേമത്തോടെയുള്ള പ്രയത്നം പ്രയത്നമായി അനുഭവപ്പെടില്ല. അപ്പോൾ ഓരോ വശത്തു നിന്നും നല്ല ഗ്രൂപ്പുകളെയാണ് കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നത്. ബാപ്റ്റിസമിന് തോന്നിയ ഏറ്റവും നല്ലൊരു കാര്യമിതാണ്, സദാ സേവനത്തിൽ അക്ഷീണമായി മുന്നേറിക്കൊണ്ടി

രിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു തന്നെയാണ് സേവനത്തിന്റെ സഫലതയുടെ വിശേഷത, ഒരിക്കലും നിരാശരാകരുത്. ഇന്ന് കുറച്ചുപേർ മാത്രമേയുള്ളൂ എങ്കിലും നാളെ വർദ്ധിക്കുന്നതാണ് - ഇത് നിശ്ചിതമാണ്, എവിടെയെല്ലാം ബാബയുടെ പരിചയം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ, ബാബയുടെ കുട്ടികൾ നിമിത്തമായിട്ടുണ്ടോ, അവിടെ തീർച്ചയായും ബാബയുടെ കുട്ടികൾ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ട്. അവർ സമയത്തിനനുസരിച്ച് തന്റെ അധികാരം നേടുന്നതിനായി എത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്, എത്തിച്ചേരുക തന്നെ ചെയ്യും. അപ്പോൾ എല്ലാവരും സന്തോഷത്താൽ നൃത്തമാടുന്നവരല്ലേ. സദാ സന്തോഷിക്കുന്നവർ. അവിനാശി അച്ഛന്റെ അവിനാശിയായ കുട്ടികൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന പ്രാപ്തിയും അവിനാശിയാണ്. സന്തോഷവും അവിനാശിയാണ്. സദാ സന്തോഷത്തോടെയിരിക്കുന്നവർ നല്ലതിലും നല്ലതാണ്. വ്യർത്ഥമായത് ഇല്ലാതായാൽ ബാക്കി നല്ലതു തന്നെയല്ലേ. ബാബയുടേതാകുക അർത്ഥം സദാ അവിനാശി ഖജനാവിന്റെ അധികാരിയാവുകയാണ്. അപ്പോൾ അധികാരിയായ ജീവിതം നല്ല ജീവിതമല്ലേ.

വിശേഷിച്ചും കരേബിയനിൽ സേവനത്തിന്റെ അടിത്തറ വിശേഷ ആത്മാക്കളുടേതാണ്. ഗവൺമെന്റിന്റെ സേവനത്തിന്റെ അടിത്തറ ഗയാനയിൽ തന്നെയുണ്ടല്ലോ. ഗവൺമെന്റിലേക്ക് രാജയോഗത്തിന്റെ വിശേഷതയുടെ ശബ്ദം വ്യാപിപ്പിക്കണം. ഇതാണ് വിശേഷത. ഗവൺമെന്റ് പോലും മൂന്ന് നിമിഷത്തേക്കുള്ള സൈലൻസിന്റെ പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. ഗവൺമെന്റുമായി സമീപത്തേക്ക് വരാനുള്ള അവസരം ഇവിടെ നിന്നാണ് ആരംഭിച്ചത്. റിസൾട്ടും നല്ല രീതിയിലുണ്ട്, ഇപ്പോഴും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. കരേബിയന്റെ സേവനത്തിൽ വിശേഷിച്ചും, വി.ഐ.പി കളെയും തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒന്നിലൂടെ അനേകരുടെ സേവനം നടക്കുന്നതും വിശേഷതയാണ്. വി.ഐ.പി യുടെ രൂപത്തിൽ തന്നെ വിശേഷിച്ചും വിധി പൂർവ്വമായുള്ള ക്ഷണം ലഭിക്കുന്നതിനും ആദ്യം നിമിത്തമായത് കരേബിയൻ തന്നെയാണ്. ഇന്ന് നാനാവശത്തും ഉദാഹരണമൂർത്തിയായി, അനേകർക്ക് ഉണർവും പ്രേരണയും നൽകുന്നതിനുള്ള സേവനത്തിൽ മുഴുകിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഫലവും എല്ലാവർക്കും ലഭിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇപ്പോഴും ഗവൺമെന്റുമായുള്ള സംബന്ധമുണ്ട്. ഇതും സമീപ സംബന്ധത്തിലേക്ക് വരാനുള്ള വിധിയാണ്. ഈ വിധിയെ കുറച്ചുകൂടി ജ്ഞാനയുക്തമായ സംബന്ധത്തിലേക്ക് വന്നുകൊണ്ട്, നിർമ്മോഹി സേവനത്തിന്റെ അനുഭൂതി ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നു. ഏതൊരു മീറ്റിംഗിലാണെങ്കിലും ഏതെല്ലാം സമയത്ത് സേവനത്തിന് നിമിത്തമായോ, ലൗകിക കാര്യങ്ങൾ തന്നെയാണെങ്കിലും, ലൗകികത്തിൽ പോലും നമ്മൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകളുടെ ശൈലിയിലൂടെ, നിർമ്മോഹിയുടെയും, സ്നേഹിയുടെയും ബാലൻസ് കാണപ്പെടണം. അപ്പോൾ ഇതും ഒരു അവസരമാണ്, എല്ലാവരോടൊപ്പം ജീവിക്കുകൊണ്ടും തന്റെ സ്നേഹിയും നിർമ്മോഹിയുമായ അവസ്ഥ കാണിക്കാൻ സാധിക്കണം. അപ്പോൾ ഈ വിധിയിൽ കുറച്ചുകൂടി ശ്രദ്ധ നൽകി, സേവനത്തിന്റെ സാധന ശ്രേഷ്ഠമാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ഇതിനും ഗയാനയിലുള്ളവർക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു. ആദി മുതൽക്കു തന്നെ സേവനത്തിന്റെ അവസരത്തിന്റെ ലോട്ടറി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ സ്ഥാനത്തിനും നല്ല അഭിവൃദ്ധിയുണ്ട്. ഇനി ഒരു വിശേഷതകൂടി ചെയ്യൂ - അവിടെയുള്ള പ്രശസ്തരായ പണ്ഡിതരെക്കൂടി തയ്യാറാക്കണം. ട്രിനിടാട്, ഗയാനയിലെല്ലാം ധാരാളം പണ്ഡിതന്മാരുമുണ്ട്. അവരെ സമീപിക്കാൻ എളുപ്പമാണ്. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ ഭാരതത്തിന്റെ തന്നെ സിദ്ധാന്തത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നവരല്ലേ. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ പണ്ഡിതരുടെ ഗ്രൂപ്പിനെയും തയ്യാറാക്കൂ. എങ്ങനെയാണോ ഹരിദാരിൽ സന്യാസിമാരുടെ സംഘടന തയ്യാറായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതുപോലെ ഇവിടെ പണ്ഡിതരുടെ ഗ്രൂപ്പിനെ തയ്യാറാക്കൂ. സ്നേഹത്തോടെ അവരെ സമീപത്തേക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ആദ്യം സ്നേഹത്തോടെ അവരെ സമീപിക്കൂ. ഹരിദാരിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ തന്നെ റിസൾട്ടാണ്. സ്നേഹം അവരെ മധുബൻ വരെയ്ക്ക് എത്തിക്കുന്നു. മധുബൻ വരെ എത്തുന്നു എങ്കിൽ അവർ ജ്ഞാനത്തിലേക്കും വരുമല്ലോ. മറ്റെവിടേക്ക് പോകാനാണ്. അപ്പോൾ ഇത് ചെയ്ത് കാണിക്കൂ. ശരി.

യൂറോപ്പ് എന്തു ചെയ്യും? ചെറിയ സംഖ്യയൊന്നുമല്ല. എത്ര തന്നെ സംഖ്യയാണെങ്കിലും, ക്വാളിറ്റി നല്ലതാണെങ്കിൽ നമ്പർവണ്ണാണ്. മറ്റാരും തന്നെ കൊണ്ടുവരാത്തത്, താങ്കൾക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ സാധിക്കുന്നു. ഇതൊന്നും വലിയകാര്യമൊന്നുമല്ല. ധൈര്യശാലികുട്ടികളെ ബാബ സഹായിക്കുന്നു. കുട്ടികളുടെ ധൈര്യവും പിന്നെ മുഴുവൻ പരിവാരത്തിന്റെയും ബാപ്റ്റാദയുടെയും സഹായവുമുണ്ടാകുന്നു. അതിനാൽ ഒന്നും വലിയ കാര്യമല്ല. എന്ത് ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അത് ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നു. അവസാനം എല്ലാവർക്കും ഒരു ആശ്രയകേന്ദ്രത്തിൽ തന്നെയല്ലേ എത്തിച്ചേരേണ്ടത്. കുറച്ചുപേർക്ക് ഇപ്പോൾ വരേണ്ടതായുണ്ട്, കുറച്ചുപേർ പിന്നീട് വരുന്നു. എന്തായാലും എല്ലാവർക്കും വരണം. എത്രതന്നെ എല്ലാവരും സന്തുഷ്ടരാണെങ്കിലും, എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ പ്രാപ്തിയുടെ ഇച്ഛയുണ്ടാകുമല്ലോ. ചിലപ്പോൾ വാതാവരണം നല്ലതാണെങ്കിൽ പരവശതയുണ്ടാകില്ല. എന്നാലും ഏതുവരെ ജ്ഞാനമില്ലയോ അതുവരെയും വിനാശി ഇച്ഛകൾ പൂർത്തിയാവില്ല. ഒരു ഇച്ഛയ്ക്ക് ശേഷം അടുത്തത് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇച്ഛകളും സന്തുഷ്ടതയുടെ അനുഭവം ചെയ്തിരിക്കില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ ആരാണ് ദുഃഖിയല്ലാത്തത്, അവർക്ക് ഈശ്വരീയ നിസ്വാർത്ഥമായ സ്നേഹം എന്താണ്, സ്നേഹി ജീവിതം എന്താണ്, ആത്മ സ്നേഹം, പരമാത്മാ സ്നേഹത്തിന്റെ

അനുഭവം തന്നെയില്ല. എത്ര തന്നെ സ്നേഹം ലഭിച്ചാലും ആർക്കും നിസ്വാർത്ഥ സ്നേഹത്തിന്റെ അനുഭൂതിയില്ലല്ലോ. സത്യമായ സ്നേഹമില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ സത്യമായ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്നേഹം, പരിവാരത്തിന്റെ സ്നേഹം, എല്ലാവർക്കും ആവശ്യമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള പരിവാരം ആർക്കെങ്കിലും ലഭിക്കുമോ? അപ്പോൾ ഏതൊരു കാര്യത്തിന്റെ അപ്രാപ്തിയുടെ അനുഭൂതിയുണ്ടോ, അതേ കാര്യത്തിന്റെ പ്രാപ്തിയുടെ ആകർഷണത്താൽ അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കൂ. ശരി !

എല്ലാവരും വിശേഷ ആത്മാക്കളാണ്. അഥവാ വിശേഷതയില്ലെങ്കിൽ ബ്രാഹ്മണാത്മാവാകുവാൻ സാധിക്കില്ല. വിശേഷതകാരണം തന്നെയാണ് ബ്രാഹ്മണജീവിതം നൽകിയത്. ഏറ്റവും ഉയർന്ന വിശേഷതയാണ്, കോടിയിൽ ചിലരിലും ചിലരാണ് താങ്കൾ. ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെതായ വിശേഷതകളുണ്ട്. മുഴുവൻ ദിവസവും ബാബാ, സേവ ഈ ലഹരിയിൽ തന്നെയല്ലേ ജീവിക്കുന്നത്. ലൗകിക സേവനം നിമിത്തമായി ചെയ്യുക തന്നെ വേണം. എന്നാൽ ഹൃദയത്തിലുള്ള ലഹരി ബാബയുടെയും സേവനത്തിന്റെതുമായിരിക്കണം. ശരി!

വരദാനം - സദാ സ്വന്തം ധാമം, സ്വന്തം സ്വരൂപം ഇവയുടെ സ്മൃതിയിലൂടെ, ഉപരാമവും നിർമ്മോഹിയും സ്നേഹിയുമായി ഭവിയ്ക്കട്ടെ.

നിരാകാരി രൂപത്തിന്റെയും നിരാകാരി ലോകത്തിന്റെയും സ്മൃതിയിലൂടെ തന്നെയാണ് സ്നേഹിയും നിർമ്മോഹിയുമാകുന്നത്. നമ്മൾ നിരാകാരി ലോകത്തിലെ വാസികളാണ്. ഇവിടെ സേവാർത്ഥം അവതരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. നമ്മൾ ഈ മൂല്യലോകത്തിലേതല്ല, അവതരിക്കപ്പെട്ട അവതാരമാണ്. കേവലം ഈ ചെറിയൊരു കാര്യം ഓർമ്മിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഉപരാമമായിത്തീരുന്നു. ആരാണ് അവതാരമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാതെ ഗൃഹസ്ഥിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നത്, അപ്പോൾ ഗൃഹസ്ഥിയുടെ വാഹനം അഴുക്കിൽ പെട്ടുപോകുന്നു. ഗൃഹസ്ഥി എന്ന ഭാവം തന്നെ ഭാരത്തിന്റെ സ്ഥിതിയാണ്. അവതാരം ഭാരരഹിതമാണ്. അവതാരമെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിലൂടെയാണ്, തന്റെ സ്വന്തം ധാമത്തെയും സ്വ സ്വരൂപത്തെയും ഓർമ്മ വരുന്ന്, ഉപരാമമായിത്തീരുന്നത്.

സ്നോഗൻ - ശുദ്ധിയോടെയും വിധിപൂർവ്വമായും ഓരോ കാര്യങ്ങളും ചെയ്യുന്നവരാണ് ബ്രാഹ്മണർ.